

VIRI:

BELOKRAJSKI muzej Metlika (2015): Tinca Stegovec : Donacija grafik Belokranjskemu muzeju STEGOVEC, Tinca (2008): Bilo je takole : romanje za lepoto : življenjepis

E-viri:

<http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi606697/>
<http://www.delo.si/kultura/razstave/retrospektiva-tince-stegovec-ne-sprejemam-relativizma-vrednot.html>
<http://koridor-ku.si/recenzije/tinca-stegovec-impresivna-perfekcionisticna-individualistka/>
<https://www.youtube.com/watch?v=NrW5YjvAS9E>

SLIKOVNO GRADIVO:

Belokranjski muzej Metlika
INTERNATIONAL Biographical Centre Cambridge, England (1985): The first five hundred

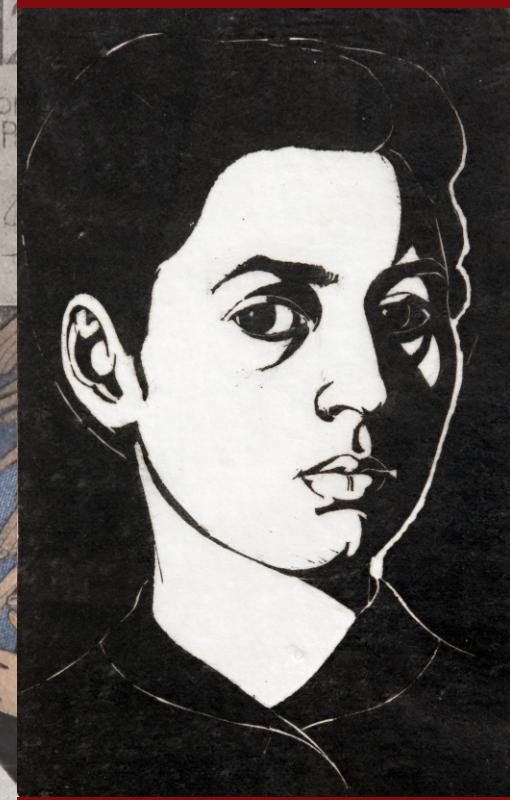
ZALOŽILA IN IZDALA: Knjižnica Črnomelj, zanjo Anja Panjan Trgovčić, direktorica
Besedilo izbrala: Bernardka Jakša
Lektoriranje: Tereza Tomaževič
Fotografiranje, oblikovanje in priprava za tisk:
Roland Plut
Tisk: Tiskarna Demago
Naklada: 200 izvodov

Publikacijo sofinancira občina Semič.

Semič, november 2017

prof.Tinca Stegovec

akademska slikarka
in grafičarka,
pedagoginja ter publicistka

Rastoča knjiga Tince Stegovec

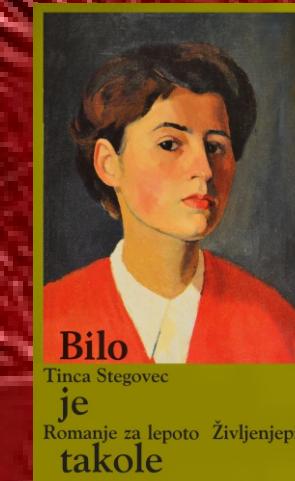
Tinca Stegovec je vse življenje povezana s knjigami in tudi njen ustvarjalni pogled, kot ga dojamemo iz njenih grafik, gleda na svet in prizore v njem kot na odprto knjigo življenja. V vseh življenjskih dogajanjih zmore uzreti življenjsko spoznanje ali skrito sporočilo, izoblikuje pa ga na specifičen likovni način: z oblikovno stilizacijo in kompozicijsko urejenostjo, ki daje tudi motivni epizodnosti večnosten značaj.

Umetnico priteguje predvsem človek v svojem okolju. Že na eni najizrazitejših mladostnih grafik se je v družinski kuhinji med domačimi upodobila samo zase, zatopljeno z branjem v svoj notranji svet. Tudi pozneje jo je v življenjskih tegobah odreševala le ustvarjalnost, ki se ji je predajala kot zvesta bralka in z lastnim umetniškim, a tudi publicističnim delom. Skoznjo je izkazovala svoj razumevajoči pogled na ljudi, ki jih je pogosto uzrla na

**Človek mora svojo vlogo, ki jo ima v življenju,
do konca odigrati, s svojo glavo misliti in tisto,
kar vidi, čuti, zabeležiti s kakršnim koli sredstvom.
To je tisto, kar je smisel življenja.**

(T. Stegovec)

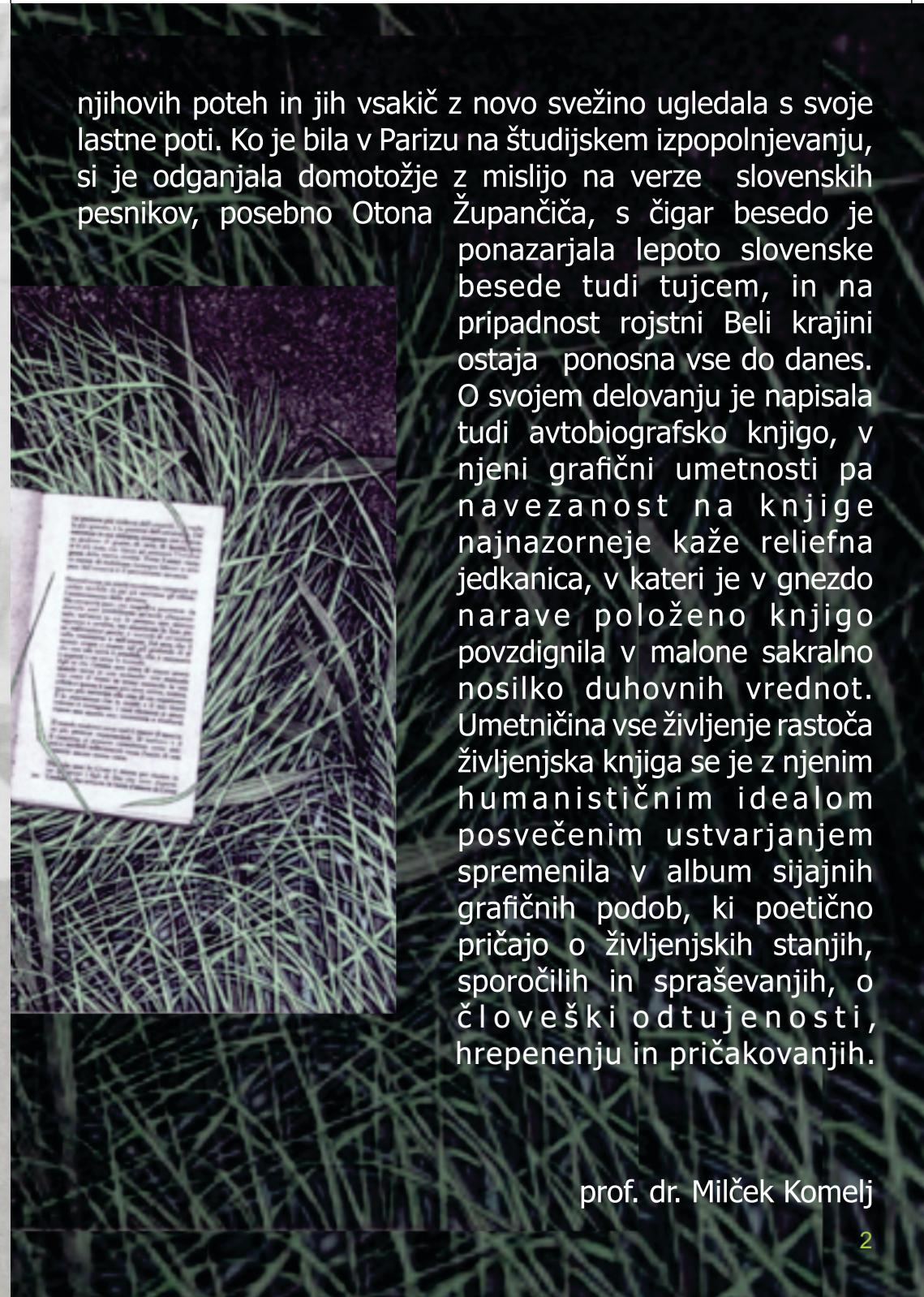

Leta 1966 je prejela Nagrado Prešernovega sklada, **2016 pa nagrado Riharda Jakopiča**, največjo nacionalno nagrado za likovno in vizualno umetnost. Poleg grafike, ki jo je morala zaradi zdravstvenih razlogov opustiti, je bila njena velika ljubezen tudi literatura, vendar »v grafiki sem se najlažeje izrazila«.

Napisala je monografijo **Človek in njegovo okolje** (2006) in avtobiografijo **Bilo je takole**: romanje za lepoto (2008).

Leta 2015 je Tinca Stegovec poklonila 52 svojih grafik Belokranjskemu muzeju Metlika.

Knjiga **THE FIRST FIVE HUNDRED**, ki jo izdal International Biographical Centre Cambridge, England.

njihovih poteh in jih vsakič z novo svežino ugledala s svoje lastne poti. Ko je bila v Parizu na študijskem izpopolnjevanju, si je odganjala domotožje z mislio na verze slovenskih pesnikov, posebno Otona Župančiča, s čigar besedo je ponazarjala lepoto slovenske besede tudi tujcem, in na pripadnost rojstni Beli krajini ostaja ponosna vse do danes. O svojem delovanju je napisala tudi avtobiografsko knjigo, v njeni grafični umetnosti pa navezanost na knjige najnazorneje kaže reliefna jedkanica, v kateri je v gnezdo narave položeno knjigo povzdignila v malone sakralno nosilko duhovnih vrednot. Umetničina vse življenje rastoča življenjska knjiga se je z njenim humanističnim idealom posvečenim ustvarjanjem spremenila v album sijajnih grafičnih podob, ki poetično pričajo o življenjskih stanjih, sporočilih in spraševanjih, o človeški odtujenosti, hrepenenju in pričakovanjih.

Tinca Stegovec, akademska slikarka in grafičarka, pedagoginja ter publicistka

Rodila se je 8. aprila 1927 na Planini pod Mirno goro. Oče Ivan je bil učitelj in družina se je po nekaj mesecih preselila na Vače, kjer je obiskovala osnovno šolo, zaključila jo je v Ljubljani. Šolanje je nadaljevala na klasični gimnaziji in kot sama pravi, ji je le-ta dala največjo popotnico za življenje. Oboževala je literaturo in prebirala tuje avtorje v izvirnikih. Odločila se je za študij slikarstva na takratni Akademiji upodabljalajočih umetnosti. Je edina ženska v svoji generaciji, ki je po diplomi iz slikarstva opravila tudi grafično specialko pri prof. B. Jakcu. Izpopolnjevala se je v Parizu.

Že na začetku njene umetniške poti je namesto takrat aktualnih soorealističnih tem rajši upodabljala intimne zgodbe malih ljudi. »Vsi so upodabljali srečne ljudi, ki gradijo ceste in proge, jaz pa sem vsak dan videla revščino«, je leta 2012 povedala za Delo.

3

Turisti - Tourists
1976

Umetnica je vse življenje tako v ustvarjanju kot v političnih nazorih in javnem delovanju ostajala izjemno etična in zvesta sama sebi ter svojim načelom, zaradi česar je izstopala. Je perfekcionistka, ki neizprosno vedno teži k popolnosti. Njena dela odsevajo umetničino počutje ujetosti in osamljenosti v svojem okolju.

Da Tinca Stegovec sodi med najpomembnejše slovenske avtorje grafike in obenem med najbolj zapostavljene, je dokazala razstava v Mednarodnem grafičnem centru, na kateri se je prvič celoviteje predstavila šele leta 2012. Na ljubljanskem mednarodnem grafičnem bienalu so bila njena dela zadnjič na ogled leta 1968.

Bolj kot doma je bila cenjena in njeni delo spoštovano v tujini, kar priča objava v knjigi **THE FIRST FIVE HUNDRED**, ki jo je izdal International Biographical Centre Cambridge, England. Umetnica je knjigo poklonila Semiču in bo razstavljena v vitrini Rastoče knjige.

4

Srečanje V - Meeting V
1984